

[Skytte.]

af de to tidligere fremsatte lovforslag, har endnu ikke afsluttet sit arbejde, og især af en grund vil jeg finde et fortsat udvalgsarbejde ønskeligt; grunden er den særlige stilling, frugtplantager indtager med hensyn til ejendomsbeskatningen. Den værdi, frugtplantager ansættes til, indgår i forskelsværdien og beskattes som fast ejendom, hvilket vil sige, den beskattes lig med bygningerne. Ved den 10. almindelige vurdering er der sket en meget betydelig stigning i frugtplantagernes værdiansættelse. De lovforslag, vi behandler, betyder ingen lettelse i denne henseende. Den lettelse, der her er tale om, falder så godt som udelukkende på de bygninger, som også hører til frugtplantager. I et fortsat udvalgsarbejde er der måske mulighed for, at der kan findes en udvej til at lette også frugtplantagerne i henseende til den forhøjelse, de uvægerligt vil få, hvis der ikke træffes foranstaltninger på dette område.

Jeg vil blot ved et enkelt eksempel fremdrage, hvad den faste beskatning betyder for frugtplantager; det viser efter min mening, at der tiltrænges en ændring. I et fynsk blad har en kendt frugtavlerv giver en fremstilling af de faste skatters højde for en ejendom på 5 ha, når den drives henholdsvis som almindeligt landbrug og som frugtplantage. Han er kommet til det resultat, at frugtavlerv giver over 1 600 kr. mere om året i faste skatter end landmanden efter den nye vurderings gennemførelse, og det endda nu, hvor det ikke er særlig gode tider for frugtavlere, og hvor det gælder om at gøre danske frugtavlere så konkurrencedygtige overfor udlandet som muligt. Dette er efter min mening fuldkommen urimeligt, og vi har da også tidligere fremsat forslag, der tilsigtede en ændring af disse forhold. Jeg håber, vi i det fortsatte udvalgsarbejde kan finde frem til en form, der fjerner den urimelige behandling, frugtavlerv er genstand for under de nuværende beskatningsforhold.

Oluf Pedersen: De to lovforslag, der her behandles, er det første resultat af de forslag, der blev fremsat af henholdsvis det radikale venstre og Danmarks retsforbund om en begrænsning af ejendomsskylden, og for retsforbundets vedkommende tillige om en øget grundskyld.

Som lovforslagene er formet, er det meningen, at det beløb, der kommer ind i ejendomsskyld til staten, ikke skal stige, medens grundskyldsbeløbene derimod vil stige i henhold til den nye vurdering. Det gælder dog ikke for alle ejendomme, at bygningsskat-

terne ikke kan stige. Der er, som det ærede medlem hr. Skytte var inde på, ingen tvivl om, at der er adskillige ejendomme, som får en stigning i deres bygningsskatter, og det er beklageligt. Til gengæld er der altså nogle, der får mindre bygningsskatter, og det er forsåvidt tilfredsstillende.

Det ærede medlem hr. Skytte omtalte et specielt forhold, nemlig den urimelige afgift, der hviler på frugtplantagerne, idet man for få år siden fandt på, at der også for disses vedkommende skulle svares ejendomsskyld. Det vil sige, at der af de formuer, der er anbragt i plantager, ikke alene skal betales formueskat, men der skal betales dobbelt, og det ærede medlem hr. Skytte nævnte et eksempel med en husmand med 5 ha, der ved at drive sin jord som plantage ville få en øget ejendomsbeskatning på 500 kr. om året. Jeg så et eksempel fra Dansk Frugtavl, hvor en mand var oppe på at svare 1 700 kr. mere, fordi han havde beplantet sine 5 ha. Nu gik man i det eksempel ud fra noget, som man sagde var direktiver udsendt fra ligningsdirektoratet. Jeg må dog sige, at i de eksempler, jeg kender fra praksis, drejer det sig om betydeligt lavere beløb. Vedkommende frugtplantage er sat op til 12 000 kr. pr. ha, medens i de eksempler, jeg kender, frugtplantagerne kun er ansat til 4 000 kr. pr. ha, men selv i det sidstnævnte tilfælde er det dog en udgift på 300—400 kr. mere om året.

Jeg gad vide, om der er noget medlem af det høje ting eller nogen minister, som kan give nogen fornuftig begrundelse for denne ejendomsskyld af frugtplantager. Jeg står helt uforstående overfor, at man lægger denne afgift på dem, men det ville interessere mig meget, om der var et medlem af tinget eller en minister, som kunne give i hvert fald en begrundelse for, at man pålægger denne afgift. Hvis jeg har ret i, at der ingen er, der kån finde på en fornuftig begrundelse, mener jeg, det er naturligt, at det udvalg, som blev nedsat angående de to forslag fra henholdsvis det radikale venstre og retsforbundet, i sit fortsatte arbejde tager spørgsmålet op, så vi på dette område kan nå et resultat. Det var jo så heldigt, kan man sige, at regeringen ikke gik den vej, man havde haft mulighed for: at lade de to forslag, vi har her, fremkomme som ændringsforslag fra udvalget, for så havde forsåvidt den udvej været lukket. Nu gik man den vej at fremsætte nye selvstændige forslag, og dermed kan udvalgsarbejdet jo fortsætte.

Lovforslaget, der drejer sig om de kommunale ejendomsskatter, skulle efter de